

N:o 53.

Ank. till Riksd. Kansli d. 16 Maj 1873, kl. 11 f. m.

Memorial, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut vid behandling af Lag-Utskottets Utlåtande N:o 24, rörande väckta motioner om ändring af gällande stadganden angående skyldighet att deltaga i byggnad och underhåll af tingshus och häradsfängelse.

Uti omförmälda utlåtande hade Utskottet hemställt, dels i första punkten, att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse, med uttalande af den åsigt, att staten bör öfvertaga skyldigheten att bygga och underhålla tingshus och häradsfängelse, så ock stadshäkte, anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes i sådant afseende låta tillvägabringa erforderlig utredning angående sättet och villkoren för sakens genomförande samt derefter för Riksdagen framställa förslag i ämnet, dels ock i andra punkten, att de af Herrar P. Näsman och J. Erikzon väckta motioner, åsyftande att byggnadsskyldigheten i afseende på tingshus och häradsfängelse skulle blifva för medlemmarne af tingslagen efter billiga grunder gemensam, ej måtte till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda.

Enligt Utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Första Kammaren bifallit hvad Utskottet sålunda hemställt; hvaremot Andra Kammaren, med afslag å Utskottets hemställanden, antagit det uti en vid utlåtandet fogad reservation framställda förslag: att Herrar Carl Hasselrots och O. B. Olssons motioner i ämnet, hvilka afsågo att ifrågavarande byggnadsskyldighet skulle

öfverflyttas på staten, icke måtte vinna bifall, men att, i anledning af Herrar Näsman och Erikzons motioner, Riksdagen måtte genom underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana förändrade stadganden angående deltagande i byggnad och underhåll af tingshus och häradsfångelse, att dessa åligganden blefve för medlemmarne af tingslagen efter billiga grunder gemensamma.

I följd häraf har det ålegat Utskottet, jemlikt 63 § Riksdags-ordningen att söka, så vidt möjligt är, sammanjemka de olika meningarne och med förslag derom till Kamrarne inkomma. Men då de ifrågavarande besluten gå i väsendtligen olika riktningar, anser Utskottet dem stå i sådant förhållande till hvarandra, att sammanjemkning deraf icke kan ega rum;

vid hvilket förhållande Riksdagen torde finna den väckta frågan hafva förfallit.

Stockholm den 16 Maj 1873.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. Gegerfelt.